

Foreninger og Sammenslutninger, maa de heller ikke stille sig paa en saadan Maade overfor det Mandskab, som tjener paa deres Skibe. De maa ikke nægte dem deres grundlovmæssige Ret til at indgaa i Foreninger. Det er f. Eks. Tilfældet med det forenede Dampskibsselskab, som har forbudt sit Mandskab, Matroser og Fyrbødere, at have den grundlovmæssige Ret, som ellers alle andre Statsborgere have til at indgaa i Foreninger. Jeg synes derfor, at et Selskab, der selv danner saadanne Foreninger og selv har Fordel af disse Sammenslutninger, ikke skal have Ret til at nægte deres Mandskab at indgaa i Foreninger. Ville de nægte dem det, forekommer det mig ikke at være rigtigt, at vi her fra Statens Side støtte et Selskab, som berøver sit Mandskab den Ret, der tilkommer det ifølge Landets Grundlov. Endvidere kunde jeg ogsaa ønske, at de samme Selskaber vilde afskaffe de Skudsmaalsbøger, de have indført, og hvorover Mandskabet, hvad der er berettiget, har fremsat saa mange Klager. Det synes mig utilbørligt at indføre saadanne Skudsmaalsbøger, og jeg finder, at vi af disse Grunde ikke bør anerkende dette Selskab ved at give det det Statstilskud, det andrager om.

Dernæst har det samme Mindretal, hvortil jeg hører, stillet Forslag om at nedsætte Bevillingerne til Skytteforeningerne. Disse Bevillinger andrage i alt 55,000 Kr.; vi foreslaa dem nedsatte med 15,000 Kr. Vi foreslaa saaledes, at Bevillingen til Præmie- og Øvelsesrifler nedsættes med 3,000 Kr.; til Ammunition med 8,000 Kr., til Delingsførerkursus i Gymnastik med 4,000 Kr. Det er for mig oplyst, at Skydelysten i Skytteforeningerne er i stærk Aftagende, at Skytterne ikke have den Iver efter at skyde, som de have haft tidligere, men at derimod Skytternes, de unge Folks Lyst mere gaar i Retning af Gymnastik. Det anser jeg for at være en meget heldig Udvikling, fordi jeg tror, at disse Skydeøvelser, som afholdes, er noget, som ikke har stor Betydning, som ikke er meget udviklende for de unge Mennesker. Det er sikkert langt heldigere, at de drive Gymnastikøvelser end at bortskyde meget Krudt og Kugler i Aarets Løb. Jeg siger derfor, at jeg anser det for en glædelig Udvikling af Skyttesagen, at man der er kommen mere og mere bort fra selve Skydningen og vender sig mere over til Gymnastiken.

Vi have endvidere foreslaaet at nedsætte Bevillingen til de saakaldte Delings-

førerkursus i Gymnastik med 4,000 Kr. Under Krigsminister Madsen, som var saa stærkt interesseret i Skyttebevægelsen, at han rejste rundt i hele Landet og holdt Foredrag for de unge Mennesker, blev de saakaldte Delingsførerkursus indførte, hvor Skytterne drog ud paa lange Øvelser af feltmæssig Karakter. Vi vide jo, at Formaalet for Skytteforeningerne for en stor Del er at være en Forskole for Hæren, saa at Militarismen herved næres og udvikles. For saa vidt det er Meningens med Skyttesagen, er jeg imod den, fordi jeg mener, at alt, hvad der kan nære og udvikle Militarismen i vort Land, er usundt og bør bekæmpes og holdes nede og ikke støttes fra Statens Side. Jeg tillader mig derfor at anbefale disse Forslag om Nedsættelser af Beløbene til Skytteforeningerne med et samlet Beløb af 15,000 Kr.

Dernæst findes fra Mindretallets Side et Forslag om at bevilge 2,000 Kr. til „Dansk Fredsforening“. Denne Forening er kendt ud over det hele Land. Den har sikkert Organisationer i alle Landsdele, det er en virksom Forening, en Forening, som udretter meget godt i Retning af at bekæmpe Militarismen og arbejde for, at Fredssagen kan trænge igennem. Jeg synes derfor, at det er en Forening, som fuldtud fortjener Støtte fra Statens Side. Det Beløb, her forlanges, er ikke ret stort, det er 2,000 Kr., og hvis man vil sammenligne dette Beløb med, hvad der ydes til Militærvæsenet her i Landet, er det som en Draabe i Havet, idet det med andre Ord vil sige, at hvis denne Bevilling bliver vedtagen, give vi 1 Øre til Fredssagen hver Gang vi give 100 Kr. til vort Militærvæsen, og det synes jeg, man vil kunne gaa med til her. Jeg tror, det vil være gavnligt, om denne Forening kom til at raade over flere Midler, saa den kunde forcere sin Virksomhed, saa at Fredssagen kunde trænge ind i Befolkningen, og der derved kunde vækkes stærkere og stærkere Modstand mod Militarismen.

Zahle: Jeg tillader mig at tage til Udgangspunkt for min første Udtalelse det Samraad, som har været holdt vedrørende et Punkt under § 19 A., som findes omtalt i Betænkningens Nr. 69, som lyder saaledes: „Ved Samraad er forhandlet om Handels- og Administrationsforholdene i Grønland“. Den stærke Opmærksomhed, som Offentligheden her i Landet i den sidste Tid har henvendt paa Grønland, har sikkert forbedret Forholdene i administrativ Henseende væsentligt. Jeg tror